

Projektrapport

Ny DesignMetod för slutna Materialcykler

1. Projekttidé

Det mesta i vår omgivning är design och mycket av det är textil eller textilrelaterat. Textildesigners uppgift är att utforma estetiska, funktionella, innovativa och miljövänliga textilier. Textildesign innebär också formgivning av mönster och textilt material, samt att hitta användningsområden för nya tekniker och material för framtida behov. Till utmaningarna hör både uttryck, funktion, ekonomi, producerbarhet och inte minst Vår miljö. Detta projekt har till syfte att undersöka förutsättningarna för och utveckla en arbetsmetod för slutna designcykler för en ”hållbar utveckling” inom textilbranschen.

Under alla år har designprocessen utgått från en idé och därefter sökt lämpliga material - mycket tack vare att material tycks vara en ”oändlig” resurs i Vår värld. Detta har dock ändrats och många är initiativen till att försöka skapa nytt av gammalt men själva metodiken i hur vi designar är fortfarande densamma.

Om inte själva METODEN ändras och förankras redan under utbildningarna så blir det tungrovt när nyutexaminerade designers kommer ut i arbetslivet och ska använda det de lärt sig. Vi vill därför i samverkan med designers, skolor och näringsliv undersöka möjligheterna att utveckla och applicera en metod där skapandeprocessen i ett tidigt skede tar hänsyn till materialval. Idag ligger tyvärr detta sent i designprocessen.

Vår vision är att undersöka möjligheterna till att jobba med en metod för slutna designcykler och som går att applicera i vårt skapande utan att för den skull hämma idéer och kreativitet.

2. Bakgrund, Drivkrafter och motiv

Bakgrunden till detta projekt bygger på ett intresse för miljö och ett helhetstänk inom företaget Saiboo, Nacka, som designar, producerar och säljer kläder till vård- och omsorgsföretag.

Saiboo har flera års erfarenhet av textilbranschen och sett att även här finns det negativa miljöaspekter. Det ligger i företagets affärsidé en önskan om att skapa ”ett slutet miljövänligt kretslopp”.

Designprocessen ser ut och har länge sett ut som den gör idag. Designprocessen utgår från idé och användningsområde medan materialval kommer i slutet av designprocessen. Det är denna process vi vill förnya vilket kräver både kreativitet och öppenhet för det nya.

Så här beskriver SVID, Stiftelsen Svensk Industri Design, själva designprocessen vilket i stora drag gäller all vedertagen designprocess på våra designutbildningar oavsett det handlar om mode- eller produktdesign.

Vad är unikt med design och designprocessen?

Det som gör designprocessen unik i förhållande till andra utvecklingsprocesser är ett fokus

på användaren istället för på produkten.

Designprocessen innebär att man metodiskt arbetar kreativt för att finna bättre hållbara lösningar som är anpassade till både behov och önskemål.

För att lyckas måste man värdera funktionella, emotionella och sociala faktorer i lösningen som kan bli både varor och tjänster.

Ibland kan oväntade förslag och lösningar skapa ifrågasättande men även stora framgångar.

Vidare beskriver man designprocessens förutsättningar med denna bild. Inte heller här finns materialval som ett villkor.

Läs gärna mer under: <http://svid.se/sv/Designprojektguiden/Om-design/Designprocessen/>

Många är projekten och företagen som skapar nytt av gammalt men fortfarande används samma metod i själva designprocessen. Går det att bli mer effektiv inom recycling för våra textilier genom att modifiera arbetsmetodiken under designstadiet? Vi vet att själva designprocessen utgår från en idé formad för slutanvändaren, utan hänsyn tagen till materialval. Borde den inte kunna få ett mer materialmedvetet tillvägagångssätt i ett mycket tidigt skede?

3. Förnyelse

Projektet har skapat stort intresse och engagemang från alla inblandade men framför allt de som får projektet berättat för sig. Ämnet textilkonsumtion ligger i tiden, några exempel på detta, och det väcker starka känslor att något måste göras.

Vi har under dessa 6 månader projektet pågått anmärkningsvärt inte stött på någon med samma angreppssätt. Det är fortfarande många som försöker hitta lösningar när problemen redan har uppstått men oss veterligen ingen som ifrågasätter den design-/produktutvecklingsmetod som sett likadan ut långt tillbaka i tiden.

Då liksom nu upplever vi att vår konsumtion och vilja att lösa problem utgår från här och nu, vi ser det som ett linjärt tänk. I och med denna studie har vi visat på att den kreativa tankebanan måste göras annorlunda och alltid ta med frågan och beaktandet; vad händer sedan?

Utifrån en designprocess, oavsett om det handlar om modedesign, produktdesign eller annat som skapas så ligger utmaningen och framtiden i denna förnyande tanke/arbetsprocess.

Vi har inte funnit eller fått indikationer på att denna nya tankeprocess/sätt skulle vara hämmande för kreativiteteten, men detta är något vi vill undersöka vidare i en förlängning av detta projekt.

4. Samverkan

	Akademi, forskning och högre utbildning	Näringsliv	Övriga offentliga aktörer
Vem/vilka:	-Textilhögskolan i Borås (BTH) -Mittuniversitetet Östersund (Miun) -Linköpings Universitet	-Re:newcell -Klättermusen -Woolpower -Vargön Innovation	-Regionalt Designcentrum -Cirkulär utmaning -Margaretha van Den Bosch -Designer: Karolina Nätterlund, Johan Åkerström, Lill Sjöberg, Stina Engström, Mads Berg, Lisbeth Svengren Holm,
I vilken form:	Arbetsgrupper på respektive högskola som angripit frågeställningar allteftersom de uppkommit under arbetets gång. Vi har haft 5 st större	Som referensgrupp, enskilt och i grupp	Arbetsgrupper/workshops tillsammans med studenter. Enskilda arbetsmöten mellan 2 och flera personer.

	workshops samt ett antal mindre arbetsmöten i mindre grupper.		
I vilket syfte:	Vara "open minded" inte nödvändigtvis utgå ifrån tidigare erfarenheter och därför ha inställningen att det inte går utan våga utmana - prova nya processer och nya idéer. Det var anledningen till val av studenter – våga gå utanför gränsen för vad vi vet idag.	Att användas dessa aktörers erfarenheter och kompetens samt som bollplank vid idéer och frågeställningar som dykt upp under processen.	Bolla och testa de tankar och idéer som dykt upp under arbetet. Utbyta erfarenheter och kunskap av vad som prövats och bör prövas i nästa steg.

5. Genomförande

Kravspecifikation

Under projektet skall följande genomföras:

- Dokumentera projektet löpande.
- 5-6 workshops med projektgruppen.
- Att under projektiden arrangera någon typ av designtävling baserad på framtagna designmetod.
- Presentation av projektet i någon branschtidning.

Med ambition att uppnå följande effekter:

- Ett nytt tänk inom textildesign för hållbar utveckling.
- Ge förutsättningar för ett fortsatt arbete för att vidareutveckla designprocessen.
- En långsiktig ambition är att designmetoden används som standard inom branschen

Genomförda förändringar

Vad som har ändrats under projektets gång är att övervägande arbete har skett tillsammans med studenter vid Mittuniversitetet Östersund och Borås textilhögskola istället för att använda verksamma designers. Valet av högskolor bygger på att textildesign i Sverige är mer genuin och ej lika.

Syftet med denna förändring var att studenter är att "oformade" och entusiastiska personer, enklare tar till sig nytt och fastnar inte lika lätt i gamla rutiner – vågar tänka nytt; outside the box. Samtidig fann vi även att närheten till den akademiska världen och behovet av kunskap inom metodikutveckling etc. var viktigt. Studenterna har haft olika delar av projektet som ämnesval i kurser inom deras studier.

Det har funnits ett stort intresse från högskolorna att samarbeta med näringslivet så att studenternas olika arbeten får en verklighetsanknytning, vilket varit en stark tillgång i projektet. Detta har i sin tur lett till att det gått åt betydligt mer tid åt projektledning inklusive studenthandledning varför budgeten justerats. Behovet av resor till de olika universiteten och möten på annan ort blev således högre än förväntat.

Vi hade för avsikt att arrangera en designtävling men insåg snart att denna punkt inte riktigt kunde hållas då målet var att undersöka förutsättningarna för att arbeta om befintlig

designmetod, inte att färdigställa densamma. Under projektet dök det upp ett flertal frågor som måste besvaras för att göra metoden tillräckligt flexibel och användarvänlig och därmed kunna testa den i sin helhet.

Sammanfattning genomförande

Aktiviteter/Tidsplan:

Nov 2013:

- Projektstart med kick off , Sustainability summit Åre,
- Workshop samt två startmöten med projektets huvuddeltagare; Karolina Nätterlund, Lisbeth Svengren Holm/Jonas Larsson, Klättermusen och Woolpower.

Dec 2013:

- Två workshops med studenter från Mittuniversitetet Östersund och Borås Textilhögskola.
- Arbetsmöten med bl a Karolina Nätterlund (Designcentrum) och Jonas Larsson (BTH)

Jan 2014:

- Sammansättning av arbetsgrupper från respektive skola tillsammans med Jonas Larsson från BTH respektive Erik Grönlund från Miun.
- Möte med Joel Svedlund, företaget Klättermusen, Designers Stina Engström, Johan Åkerström, Mads Berg samt Karolina Nätterlund, Designcentrum.

Jan-Feb 2014:

- Enskilt projektarbete av studenter med handledning av mig som projektledare, Karolina Nätterlund och Jonas Larsson som avslutats med skriftliga rapporter från studenterna som en första del i projektet.
- Möte med Henrik Norlin, Re:newcell, för genomgång av status från både deras projekt rörande ny form av cellulosa vid återvinning av bomull och vårt projekt för att möjliggöra ett framtida närmare samarbete.
- Eget arbete med träffar mellan näringsliv och offentliga aktörer se ovan lista.
- Avstämningsmöten med Johan Åkerström och Stina Engström.

Mars-maj 2014:

- Enskilt arbete i studentgrupperna med fortsatt handledning av mig som projektledare, Karolina Nätterlund och Jonas Larsson som avslutats med skriftliga rapporter från studenterna som en andra del i projektet.
- Möte med Magnus Fransson, Wargön Innovation, i syfte att Saiboo och projektet skulle vara med under Almedalsveckan på Gotland.
- Mindre workshop med Linköpings Universitet.
- Personliga möten och Skypemöten med studenter och dess handledare.
- Presentation av externt inbjudna åhörare till Designcentrum i Östersund
- Avstämning av resultat med Karolina Nätterlund, Jonas Larsson, Johan Åkerström samt Stina Engström.

Maj 2014:

- Avslutningsseminarie med workshop där alla projektets studenter från Miun och BTH deltog. Mötet hölls vid Borås Textilhögskola.
- Avstämningar och möten med projektdeltagare.
- Genomgång av resultat med Margaretha van den Bosch för spontan feedback.

Juni 2014:

- Avslut och rapportering del 2 av projekt. Summering och rapportering av projekt till Innovativ Kultur samt sätta samman uppkomna frågeställningar för en fortsättning av projektet.
- Formulera fortsatt framtida arbete i mindre workshop; viktigaste resultaten och erfarenheterna från projektet, nya frågeställningar, nästa steg, vilka kompetenser/deltagare behövs, vad är målet.
- Avstämningar och summeringar av resultat med Margareta van Den Bosch, Karolina Nätterlund, Johan Åkerström och Stina Engström.
- Skickar ut pressrelease med hjälp av Innovativ Kultur, Karin Johnsson.

Aktiviteter/Detaljerad genomföranderedogörelse:

Projektet har således genomförts med hjälp av workshops, 5 större workshops samt 2 mindre. Till detta ett flertal möten, 12 st samt 3 st sk Skype-möten och utöver detta telefonavstämningar.

Projektet startade 15-16/11 2013 med en kick-off i samband med konferens "Sustainability Summit" i Åre.

Flera intressanta föreläsare inom miljö och recycling fanns på plats t ex Karl-Henrik Robért, Allan Savory, Petra Hammarstedt m fl. Detta gav mycket matnyttig information rörande hållbar utveckling gav en mycket stimulerande start för projektet.

Därefter genomfördes flera mindre möten under november-december med projektdeltagarna för att formulera frågeställningar till de deltagande högskolorna/universiteten.

För att hitta studenter med målsättningen störst intresse och engagemang för projektet så anordnades två heldagsworkshops på respektive högskola. I projektet deltog utbildningsenheterna, Borås textilhögskola (BTH) och Mittuniversitetet i Östersund (Miun).

Den 16/12 hade vi en heldagsworkshop vid Borås textilhögskola med studenter som studerar sin masterutbildning inom "Textil management" med inriktning på styrning av textila värdekedjor. Dagen började med en presentation kring nuläget av textilkonsumtion varpå vi gick in på önskat läge med hur en designmetod med slutna materialcykler eventuellt skulle kunna förändras utan att för den skull försämra den kreativa processen. Därefter sattes grupper om 3-5 studenter samman som fick jobba enskilt under ca 3 timmar för att använda sin fantasi och kreativitet på bästa sätt och med uppmaningen att tänka "outside the box".

De skulle utgå från:

1. Vad vi vet idag - "here and now"
2. Vad som är möjligt imorgon utifrån dagens kunskap - "there and coming"
3. Vad som kanske skulle vara möjligt i den bästa av världar - "somewhere any time"

Samtidigt fick de även förbereda en kort presentation för gemensam genomgång och ge

feed-back till varandras olika idéer.

Den 19/12 hölls ett motsvarande upplägg på Mittuniversitetet i Östersund med studenter som studerar på Ekoteknikprogrammet.

Dessa två dagar visade sammantaget på studenternas förmåga att vara kreativa och våga tänka nytt, det var fascinerande och

innovativa idéer som kom fram och som gav mersmak till vad vi gemensamt skulle kunna komma fram till och framöver jobba vidare med.

Utifrån dessa seminarier/workshops fick de studenter som var intresserade av att fortsätta delta i projektet skriva några rader och motivera varför de skulle vilja vara med.

I mitten av januari hade 3 grupper satts samman; två från Mittuniversitetet, en grupp med **ekoingenjörstudenter**; Felicia Tengdahl, Sofia Pettersson, Emelie Eriksson, Kajsa Ignberg. **och en från Ekonentreprenörsprogrammet; Jenny Persson samt** en grupp från Borås textilhögskola från programmet Textilt ledarskap; Iuliia Tsiupka, Alicia Mason, Janne Järvinen.

Den ena gruppen från Miun valde en lite annorlunda linje, genom dess utgångspunkt att utgå från ett enskilt textilt grundmaterial för att kunna besvara frågorna och finna ett angreppssätt hur utforma en ny designmetod, se Projektrapport Miljöklassning av Lyocell.

Deras arbete visade sig ge bra idéer till vad vi senare kommit att kalla "*återvinningsnyckeln*" vilken troligen kommer att vara ett viktigt instrument för att kunna definiera den nya designmetoden längre fram.

De andra två grupperna från Borås respektive Östersund utgick från våra grundläggande frågeställningar och som utmynnade i två rapporter vardera, BTH; "New design methods for circular economies Workshop Phase 1" och "Textile fiber combinations for new design processes". Miun; "Rapport – Ny Designmetod" och "Rapport – Utveckling av ny designmetod".

Under våren hade vi därefter flera fysiska sammankomster på universiteten och även Skypemöten och telefonavstämningar.

Den 17/3 2014 var det dags för en första presentation för arbetsgruppen från Mittuniversitetet med externa inbjudna deltagare, ca 30 st. Syftet var att berätta om detta projekt och få feedback på vad vi till detta datum hade kommit fram till. Mötet hölls på Design Centrum i Östersund.

Denna presentation utmynnade i att vi bl a lyckades knyta an Kajsa Nilsson som kommer att vara med i en fortsättning i projektet genom eget forskningsprojekt på Mittuniversitetet i Östersund.

Under vårens fortsatta arbete blev det allt mer uppenbart att ökade kunskaper om kemi och textiliers sammansättning var nödvändigt för att kunna utveckla en modell. Som ett led i detta togs därför kontakt med Linköpings universitet; Department of Management and Engineering som en tänkbar deltagare i projektet. Det visade sig dock att deras kompetens skulle behövas i ett senare skede varför de istället kommer vara med när projektet fortsätter

under hösten. För att definiera vari deras engagemang och kompetens behöver ligga hade vi den 11/4 ett möte och workshop på Linköpings Universitet.

Som ytterligare ett led i strävan efter ökad kompetens inom kemi har vi jobbat med företaget Renewcell. Henrik Norlin som driver företaget har varit behjälplig med nödvändig information och den 3/3 hölls möte för genomgång hur deras process är tänkt och vari en ny designmetod skulle kunna vara en tillgång även för dem. Detta resulterade i kontakt och möte, den 26/4, med Magnus Fransson, KTH, Stockholm, som driver ett projektet "Vargön Innovation", en del i Re:newcells plan för att sätta igång återvinning av bomull till nya textila material.

Min andemening med detta samarbete är att de behöver en tydligare innehållsdeklaration för att klara materialåtervinningen, dvs processen för detta bör ske redan i designstadiet, dvs en direkt koppling till designmetoden.

Under projektets gång hölls vidare ett flertal avstämningsmöten med verksamma designers, Johan Åkerström, Stina Engström, Joel Svedlund som är verksamma inom näringslivet för att få feedback på utfört arbete och på det som vi kommit fram till.

Den 15/5, hade vi ett avslutande seminarie med workshops med projektets studenter och handledare från BTH, och Miun. Vi samlades på Högskolan i Borås för att gå igenom varandras resultat och även fundera på och definiera vad nästa steg skulle vara. En givande dag då vi alla återigen blev varse hur bra och självklar tanke den nya designmetoden är. Att ledorden kemisk och mekaniska återvinning samt den sk "återvinningsnyckeln" utgör en bra grund för fortsatt arbete och för att kunna utforma en ny designmetod.

Det visade sig att redan nu hade två av studenterna från gruppen i Borås själva startat ett företag som ska designa och sälja badkläder där de tagit fasta på den kunskap och de tankar som kommit fram under projektet och möjligheten att kunna jobba med slutna materialcykler.

Den 4/6 hade ena Östersundsgruppen presentation av sin andra rapport, är det Jennys strukturerade rapport som kan utgöra projektplan för framtida arbeten.

Vidare har vi under juni satt samman information för hur projektet ska kunna drivas vidare med frågeställningar och resultat från denna sk möjlighetsprövning tagits fram.

6. Resultat & effekter

Det övergripande syftet var från början att ta fram en ny miljödriven designmetod inom textil och som går att applicera på designers skapande utan att för den skull hämma idéer och kreativitet.

Sammanfattning Resultat & effekter

Resultat:

Under projektet skall följande genomföras:

- Dokumentera projektet löpande.
 - 5-6 workshops med projektgruppen.
 - Att under projektiden arrangera någon typ av designtävling baserad på framtagna designmetod.
 - Presentation av projektet i någon branschtidning.
-
- Resultaten från workshops och rapporter har dokumenterats enligt bilagor och totalt sett resulterade projektet i 5 delrapporter varav 3 från Mittuniversitetet Östersund och 2 från Textilhögskolan i Borås.
 - Totalt 7 Workshops har genomförts enligt ovan beskrivning.
 - En sk designtävling har ej genomförts med hänvisning till ovan resonemang.
 - Projektet har presenterats enligt följande: Eftersom projektet inte är ett färdigt forskningsprojekt utan får ses som ett embryo till något större kändes det först tveksamt att offentliggöra våra resultat. Vi vill dock gärna försöka få projektet beskrivet i någon av landets miljö- eller designtidningar. Till vår hjälp tog vi då Karin Johnsson, Innovativ Kultur för att skicka ut en pressrelease. Detta gjordes under vecka 25, 13/6. Tills vidare finns även en kortare rapport utlagd under www.innovativkultur.se och www.saiboo.se

Effekter:

Med ambition att uppnå följande effekter:

- Ett nytt tänk inom textildesign för hållbar utveckling.
 - Ge förutsättningar för ett fortsatt arbete för att vidareutveckla designprocessen.
 - En långsiktig ambition är att designmetoden används som standard inom branschen
-
- Genom att projektet har lyckats engagera flera universitet med där ansvariga, studenter och forskare som aktivt varit involverade och som fortsatt jobbar med metodiken, får det anses som att ambitionen att uppnå ett nytt tänk inom textildesign har till en del uppnåtts redan nu.
 - En bra grund för en fortsatt vidareutveckling av metodiken har lagts genom att högskolor och andra aktörer inom textildesign nu är engagerade.
 - Kanske är Vår sk "återvinningsnyckel" som är en del av designmetoden det embryo som kan ge förutsättningar till en ny standard inom branschen

Beskrivning resultat & effekter

Målet/förhoppningen var från början att ta fram en ny miljödriven designmetod inom textil som går att applicera på designers skapande utan att för den skull hämma idéer och kreativitet. Ambitionen kvarstår men projektet har utvecklats till att bli en initiering för detta eller möjlighetsprövning, snarare än att det resulterat i en fulländad designmetod. Aspekterna är många och fler aktörer bör självklart successivt vara involverade.

Vi upplever dock redan nu att metoden egentligen är enkel men för att övervinna eventuella tveksamheter och tvivel från användarna har vi konstaterat att vi behöver kunna presentera en metodik där vi ger designern både betydande ökade materialkunskaper och möjlighet att besvara frågan "vad händer sedan?" och då med hänsyn till olika materialkompositioner utifrån vår "återvinningsnyckel".

Studenternas rapporter och vårt samlade arbete har utmynnat i ett första utkast till modell enligt nedan där huvudrubrikerna Checklista, Återvinningsnyckel, Miljökonsekvenser och kommunikationsval skall beaktas.

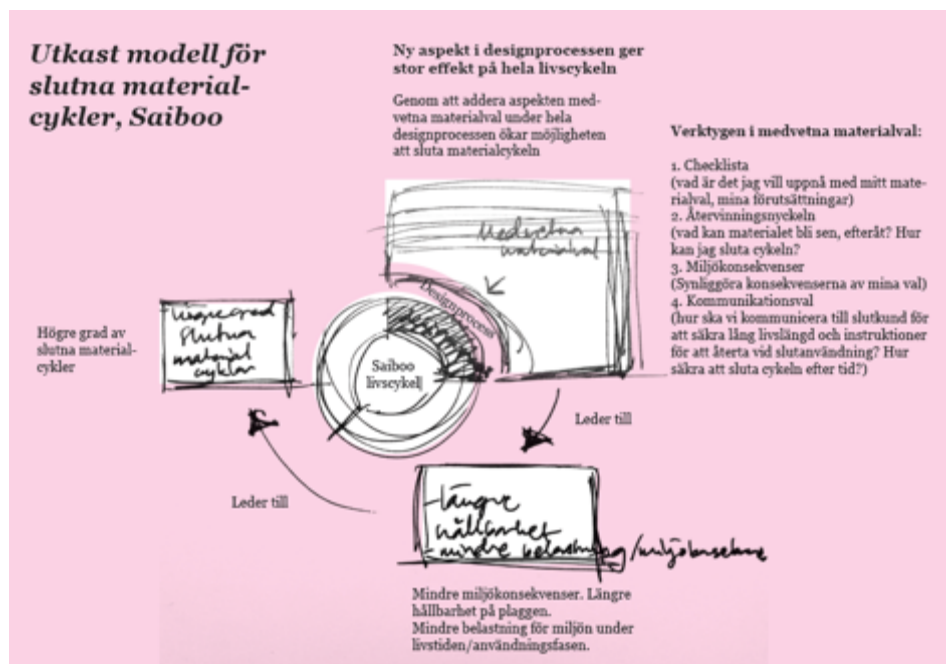

Bild. Ramverk för Ny DesignMetod för slutna materialcykler

Vi lät oss testa detta första utkast utifrån så långt vi kommit hos tre externa designers och kom då fram till att materialens grundläggande olika återvinningsförmåga måste besvaras för att kunna använda metoden.

Att utveckla metoden till fullo har inte varit möjlig dels p.g.a. tiden, fler aktörer och resurser samt att kompletterande kompetenser behövs främst då inom kemi. Ramverket är dock satt.

Effekter på deltagare, näringsliv, forskning och Stockholmsregionen

Projektet har gjort avtryck och gett effekt på följande sätt:

Då projektet fått stor uppmärksamhet hos de som deltagit eller på annat sätt berörts så har även några av studenterna gjort sig lite kända, åtminstone regionalt. Det har talats en hel del

om projektet inte minst på Miun där vi/jag blivit kontaktade för att vara med i tre nya projekt som Miun, företag och forskare driver inom snarlika områden.

Projektet har varit en samverkan mellan högskolor, design och näringsliv. De främsta effekterna till dags datum har varit bland högskolor som tagit med sig resultat från detta projekt och som lett till ny kunskap för egna eller nya projekt.

Det finns ett verktyg kallat Higg-index som skapats av Sustainable Apparel Coalition (SAC) där flera stora aktörer inom näringslivet deltar t ex, H&M, Nike, Wallmart mfl där även Borås textilhögskola har varit engagerad. Så tack vare resultatet i vårt projekts designmetod fick de ny information som de önskar addera till detta Higg-index.

En annan spännande effekt som projektet haft är att två av studenterna från Borås textilskola tar med sig tänket och startar ett eget företag inom design av badkläder – enormt!

För Stockholmsregionen har jag involverat företaget Re:newcell som har ett nära samarbete med KTH institutionen för Fiber och polymerteknologi samt Vargön Innovation. Stockholmsbaserade företaget Engstromdesign och Stina Engström ingår i testgruppen samt varit en stor hjälp som bollplank.

Visionen i mitt egna företag, Saiboo, har till viss del uppfyllts. Kunskapen och resultaten har givit konkurrensfördelar och Saiboo har kunnat positionera sig starkare på marknaden som ett mer miljövänligt och nytänkande alternativ för textilproduktion.

Valet av studenter och andra högskolor, utanför Stockholmsregionen, var ett strategiskt val.

Som angivits i ansökan hoppades vi i förlängningen att detta ska spilla över på både andra branscher och i förlängningen bli en standard för all produktion.

I projektets förlängning kommer det också ge effekt inom forskning då vi kommer att anlita forskare att lösa frågeställningar kring flera olika materialkompositioner. Detta kommer att ske tillsammans med bl a Stockholmsregionsbaserade forskare från KTH. Även för Re:newcell kommer resultatet av en ny designmetod ge de förutsättningar de behöver för att bättre kunna återvinna de material och materialkompositioner de tar in för återvinning.

7. Fortsättning

Till att börja med vill Vi pröva metoden på de vanligast förekommande textilierna och som exempelvis de mer "rena materialen" såsom polyester, bomull och lyocell som det idag redan finns lösningar på för återanvändande.

Det finns dock mängder av materialkompositioner, t ex mixer mellan ovan angivna material, som idag inte går att återvinna och som måste lösas för att ge cykeln sin fulla effekt. Vad vi menar med sin fulla effekt är för att metodanvändaren ska känna att den får grundläggande svar och förutsättningar som krävs för ett enkelt ta beslut för "vad händer sedan"

Med tanke på den respons som projektet fått från både utbildningar och näringsliv så finns inget annat alternativ än att försöka fullfölja metoden i sin helhet. Metodens villkor och förutsättningar kommer dock vara av föränderlig karaktär ju fler svar på olika materialkompositioner desto mer lättanvänd metod. För att kunna fortsätta arbetet behövs medel främst för projektledning, sammankomster/workshops och konsulttimmar.

Syftet med projektet var att undersöka förutsättningarna för att ta fram ny designmetod för slutna materialcykler. Denna tanke och projekt har mött väldigt positiva tankar och ord av både de som varit med direkt eller indirekt i projektet men även personer som fått det berättat för sig. Under detta projekt har vi fått så pass mycket information att vi definitivt tror att det är möjligt att tidigarelägga materialvalet när textilier designas. Vi kom aldrig så långt att metoden kunde definieras. Detta vill vi utveckla och kommer att söka nya medel för att klara av driva projektet vidare. Vi har redan intressanta samarbetspartner som är en följd av detta projekt, bl a Linköpings universitet, Blekinge Tekniska högskola samt individuella forskare från bl a KTH. Visionen att få denna metod som en given standard är stark. Saiboo kommer som företag dessutom, tack vare detta, visa att det går att ta hållbar utveckling ett steg längre utan att behöva göra avkall på kreativiteten. Så i samarbete med duktiga studenter, designers, forskare och näringsliv ska projektet drivas vidare.

Till dags datum har vi sökt medel för fortsatt arbete hos Vinnova; Materialbaserad konkurrenskraft. Vi kommer också söka från Forska och Vax samt planerar att söka en fortsättning hos Innovativ Kultur för att undersöka huruvida denna designmetod blir hämmande eller inte för designers kreativitet.

Vi har också för avsikt att kontakta Stockholms läns landsting för att undersöka möjligheterna att genomföra en sk. testbädd utifrån den metod som till dags datum är framtagen. Detta skulle i sådana fall även gynna Stockholmbaserade företaget Re:newcell i deras produktion av cellulosa, enligt beskrivning under resultat och effekter. Liknande samtal har redan inletts med Jämtlands läns landsting.

8. Övrigt

Jag vill framföra ett stort varmt tack till Innovativ Kultur som gav möjlighet till att driva detta projekt. Utan dessa medel hade vi inte kunnat utveckla och kommit fram till vad vi vet och där vi står idag. Dessutom har våra resultat spillt över på flera andra både inom forskning och näringsliv. Trots att tanken egentligen är ganska enkel och självklar så inser man vilken kraft som krävs för att slå igenom alla de vanemönster vårt samhälle byggt upp. Vi alla som deltagit i projektet fick "blodad tand" och en stark tro att vi är på rätt väg. Vi hoppas och tror att det Innovativ Kultur gav möjlighet till kommer så småningom ge effekter som inte hämmar designers kreativitet utan snarare skapar nya förhållningssätt till skapandets fördel samtidigt som man tar ett starkare miljöansvar. Detta kommer framtiden få utvisa i en förlängning till detta projekt.

